

lejí. Otázka tato jest výrokem prvního soudu vešedším v moc práva a spatřujícím zřejmě zavinění C-ovo v tom, že v myšlenky pohřížen přecházel nevšimavě přes koleje, zodpovězena co do důvodu kladně. Zbývá tudíž ještě otázka, zda toto zjištěné vlastní zavinění C-a ruší domněnku o zavinění žalovaného podniku úplně či pouze z části a srovná-li tudíž žalovaný podnik povinnosti k náhradě dle § 2 zák. o ruč. žel. («v té míře») úplně, či pouze z části. I k této otázce dlužno však přisvědčiti; byly zjištěny také skutečnosti, které na druhé straně připouštějí závěr, že jest tu i konkurující spoluvina orgánů žalovaného podniku, záležející právě v přestoupení dopravních předpisů orgány těmi, jež bylo soudem odvolacím mylně pokládáno již za příhodu při dopravě. Jest to, jak soud odvolací věcně správně dovozuje, jednak přestoupení ustanovení čl. 6 předpisů pro službu dopravní (čl. XIX), jež spočívalo v tom, že orgány žalovaného podniku trpěly proti předpisům §§ 96 a 102 dopr. ř. přecházení nepovolaných osob a zejména C-a přes koleje, a jednak nešetření předpisu čl. 121 (9) instrukce č. XIX topičem parostroje, který za jízdy zanedbal svou povinnost, touto instrukcí mu uloženou, dávat zvláště bedlivě pozor na to, není-li nějaké překážky v jízdě neb nehrozí-li aspoň. Okolností, že znalec v záležitosti tohoto dvojnásobného zavinění orgánů žalovaného eráru zaujal stanovisko z části odchýlné, nemá rozhodujícího významu, poněvadž znalci přísluší v otázce této pouze posudek, soudu však votum rozhodující a poněvadž otázka proveditelnosti těchto dopravních předpisů v praxi, v dovolání také nadhozená, se musí za všech okolností podříditi zamýšlenému jimi účelu ochrany publika před nebezpečími spojenými s provozováním železnic. Mimo to jde v obou shora naznačených směrech o přestoupení zákonů, jež zavazuje podle § 1298 obč. zák. toho, kdo se proti nim prohřešil, k náhradě škody, ač-li neprokáže, že mu bez jeho viny bylo zabráněno splnění jeho zákonný závazek. Slušelo proto bezdůvodné dovolání zamítnouti.

Čís. 49.

Pokud neprovedl cessionář bez úspěchu sporu proti cessovi o zaplacení postoupené pohledávky, nemůže se proti cedentovi domáhati žalobou ani náhradního nároku, ani zaplacení původní pohledávky.

(Rozh. ze dne 11. února 1919, Rv II 15/19.)

K zaplacení svého dluhu 2500 K postoupil B firmě A svou pohledávku, která mu ve stejné výši příslušela proti C, a zaručil se za její správnost a dobrynost. Poněvadž C, byv o postupu zpraven a k zaplacení postoupené pohledávky vyzván, pohledávku tu firmě A, popíraje její správnost, nezaplatil, žalovala její firma A na zaplacení. Řízení o této žalobě bylo dle § 190 c. i. s. přerušeno a firma A podala, tvrdíc, že B v zahájeném sporu proti C správnost této pohledávky nedokázal, žalobu na zaplacení pohledávky proti B. — První soud (krajský soud v Novém Jičíně) žalobu tuto pro tentokráte zamítl a uvedl ve svých důvodech: Z vyličeného děje vychází, že postup pohledávky se stal za účelem placení a že cessionářka, uplatňujíc své právo z cesse, chce zažalováním postoupené jí pohledávky dosáhnouti zaplacení. Poněvadž však nemůže v téže době požadovati zaplacení dvakrát, a to jak od cessa, tak od

cedenta, musila žaloba řízená proti tomuto, býti pro tentokráte zamítnuta. V podstatě cesse, provázené zárukou za správnost a dobytost pohledávky, leží, že žalující firma musí dříve vyčkati právoplatného rozhodnutí o své žalobě podané proti C; teprve, až bude právoplatně rozhodnuto, že postoupená jí pohledávka proti C po právu není, bude se moci hojiti na žalovaném s poukazem na to, že se za správnost a dobytost postoupené pohledávky zaručil. Pro rozhodnutí této rozepře jest bezvýznamno, že žalující u příležitosti cesse prohlásila, že nemá chuti vésti proces s C, načež prý ji žalovaný ujišťoval, že pohledávka ta jest nepochybná, správná a již dávno splatná a že C ji ihned, jakmile bude o cessi zpraven, zaplatí. Neboť přes to, že byl C o postupu zpraven, a přes to, že odmítl zaplacení, uváděje, že ničeho dlužen není, neodvolala žalující firma cessi a nežádala zaplacení na žalovaném, nýbrž, opírajíc se o nároky, které prý přísluší žalovanému a které jí byly postoupeny, žalovala naopak jako cessionářka cessa. Musí tudíž předem vyčkati, jak to se žalobou touto dopadne, neboť od toho bude teprve záviseti, zda a jaký nárok jí, pokud jde o postoupenou pohledávku, přísluší proti žalovanému. Slušelo proto tuto žalobu jako předčasnou pro tentokráte zamítnouti. — O d v o l a c í s o u d (vrchní zemský soud v Brně) rozsudek tento v podstatě z týchž důvodů potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalující firmy.

• D ů v o d y:

Vzhledem k tomu, že žalovaný svou pohledávku proti C žalující straně úplatně postoupil a že následkem toho pro nedostatek nějakého zvláštního jiného ujednání ručí, přestav býti věřitelem svého dlužníka, podle § 1397 obč. zák. za pravost a dobytost této pohledávky, která postupem přestala býti součástí jmění postupitelova, jest pro rozhodnutí tohoto sporu úplně lhostejno, zdali postup byl proveden na místě zaplacení, nebo pouze za účelem zaplacení. Neboť v žádném z těchto důvodů nemůže cessionář proti cedentovi nastoupiti žalobou, ať už jde o uplatnění původní pohledávky neb o vymáhání náhradního nároku, dříve, dokud spor proti C-ovi jako postoupenému dlužníku neprovedl. Poněvadž postup zůstal v platnosti, jest jediné žalující firma jako cessionářka oprávněna, pohledávku jí postoupenou na dlužníka o postupu zpraveného dobývati, a dokud úplným provedením tohoto sporu není zjištěno, že pohledávka postupitelova u C jest nedobytná, jest rozhodování o žalobě, sloužící za podklad sporu, o němž tu jde, vyloučena. Poněvadž dle toho není opodstatněn dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci, bylo dovolání zamítnuto.

Čís. 50.

Místnosti najaté speditérem k umístění koní, vozů a píce pro koně jsou obchodními místnostmi po rozumu § 1 cís. nař. ze dne 20. ledna 1918 č. 21 ř. z. (pokud se týče § 1 min. nař. ze dne 17. prosince 1918 č. 88 sb. zák. a nař.).

(Rozh. ze dne 11. února 1919, Rv II 77/19.)

Vlastník domu vypověděl speditéru místnosti ve svém domě najaté a to konírnu, kolnu pro vozy a místnost nad ní na půdě pro krmivo. Vy-